

## SZERKESZTOI IRODA:

Kolozsvár, 21. szám, (Postapost) hová a lap szellemi részét illető közlemények csatolndók.

## AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Vidékre postán, vagy helyben házhoz hordva  
Egy évre . . . 16 frt. . . . . Negyedévre . . . 4 frt.  
Hónapra . . . 8 frt. . . . . Egy hónap helyben . . . 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnep napokon.

Kéziratok nem adtnak vissza.

## ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

## KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvár, Belközép-utca 33. szám.

## HIRDETÉSI DÍJAK

Egy centiméternyi tér ára 4 kr. Gyakoris, kereskedők és iparosok részesülnek Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

## Nyilvántartási díjak

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

## Magyarok Konstantinápolyban.

A török birodalom ura tüntető vendégszeretettel vette körül a keleti kiutazásból hazatért és Konstantinápolyban megállapodott magyar társaság.

Ritka eset, hogy a nagy ur egy egészen magánkörű kisebb utitársaságban olyan figyelmet gyakoroljon, a minőt a szultán a magyar kiránthoz hasonlóan tanusított.

Nekünk magyaroknak sokszorosunk van tartózkodás nélküli öröme, ha megismerjük a szultán eljárását.

Nem azért csupán, mert egy látogatás társaságát szemben a vendégszeretettel gyakorlására határozta magát, hanem a legtöbb nemzet ki szokta tüntetni vendégeit, úgy a hogy éppen jónak látszik és a milyen módja van hozzá.

Nem egészen szokatlan jelenség az, hogy a magyarok a török fővárosban barátságos fogadtatásra találjanak. Megtörtént ez már más alkalommal is.

A mi a legújabb vendégszerető fogadtatásnak azonban különös jelentőséget kölcsönöz az a körülmény, hogy a kiránduló magyarok egészen magánlegión utazás közben találkoztak a török fővárosban szokatlanul rokonszenves fogadtatással, és hogy a szultán saját kezdeményezése következtében részesültek fejedelmi ellátásban.

Ebben az uralkodói tényben már nem a pusztán udvariassági szempontok érvényesültek, hanem az a meleg rokonszenv nyert kifejezést, melylyel a szultán és a török irányadó körök a magyar nemzet irányában viseltetnek, s melynek a kirándulók fogadtatása által igen fényes bizonyítékát adták.

Nekünk igen becses a szultán magánfogadtatása és a törökök rokonszenves, rokonszédos ország vagyunk a kontinens keleti részén. Az a hivatásunk, hogy az európai népek nyugalmát, biztonságát és szabad fejlődését éppen a keleti határpontok fölött veszélyeztető világuralmi törekvések ellenében megvédjük. Ez a védelem annál terhebb, mert a magyarok, mint a török birodalom esetleges elbukása után az az állam, mely ennek fennállása ellen egyenesen a mi nyakunkba akad.

Amíg az a hátvéd — az erős Törökország meg van — addig bizonyos biztonságban lehetünk a kultamadások ellen, de mihielyt a félhold uralma Európában megtörténik — rajtunk a sor, s mi állunk első helyen kitéve egy más-

dik pusztulásnak a világalumra törekvő Oroszország vad hordáival szemben.

Nekünk és Törökországnak tehát ugyszólvá közös érdekünk egymásnak támogatása az északi Kolosszussal szemben. Meg kell tehát becsülnünk egymást. Igen érthető, ha ilyen körülmények között felhasználják az alkalmat kölcsönös rokonszenveink és baráti érzelmeink kicserélésére.

A törökök ura tehát igen okosan cselekedett, midőn a magyarok iránti rokonszenvének manifestálására felhasználta azt az alkalmat, melyet a magyar kirándulók konstantinápolyi látogatása nyújtott.

Feltételezzük, hogy a szultán igaz és őszinte rokonszenve nyert kifejezést a magyarokkal szemben kitüntetett vendégszereteten. Valódi és nemes érzés behatása alatt cselekedett és nem pusztán szokásos udvariassági tekinteteknek hódolt a nagy ur, midőn saját palotájában vendégelte meg a magyar kirándulókat és minden alkalmat felhasznált arra, hogy különös figyelmének erős hatásait érezhessék.

És éppen azért, mert meggyőződésünk, hogy a szultán rokonszenve a magyar nemzet iránt, nem csak külsejében nyilvánul, hanem bensőleg átérzett is és így mélyebb és tartósabb természetű — örvendünk a szultán kitüntetett figyelmének. Hiszen számra nézve csekély, de erőre és sulyra nézve számot tevő nemzet vagyunk ugyan, mind e mellett szemben az állandóan fenyegető veszéllyel nagyon is számunkba kell vennünk, hogy milyen elemek vesznek körül, s hogy a veszély óráiban kikre számíthatunk.

A magyarok konstantinápolyi ünnepeztetése kezesség nekünk arra nézve, hogy a szultán és az irányadó körök érdeklődésében állanak velünk, s magyar rokonszenvük biztosítéka annak, hogy a veszély perceiben egymás mellett fogunk állani és nem egymással szembe.

Ebben a tényben ép oly örömdetes és megnyugtató jelenségeket láthatunk meg, mint a magyar, mint a török nemzet, a melyek egy időben állandó és legveszedelmesebb ellenfelei voltak egymásnak, de a kiket az idők tanulságai és a fejlődés törvénye egy táborba hozott össze, s ma már nem egymással szemben, hanem egy másért fognának fegyvert.

Jó nekik is, nekünk is tisztában lenni a felől, hogy a veszedelem, mely egyikünket fenyegeti veszély a másikra

is, s hogy a védekezés közös szükség mindkettőnél.

Mi köszönettel fogadjuk a szultán baráti hajlamainak nyilvánulásait. Köszönjük neki, hogy a török fővárosban megjelenő véreinket olyan szokatlan kitüntetésekben részesítette, s nem csatlóunk ha állítjuk, hogy a magyar nemzet szívében velük szemben épp olyan őszinte és meleg rokonszenv foglalt helyet. Ez a kettős és egyesült érzés rugója lehet még sok olyan cselekedetnek és elhatározásnak, a melynek jó hatásait ők épp úgy megérezhetik, mint mi.

Megnyugvással fogadhatja a magyar nemzet a törökök vendégszerető szomszédságát, viszont ők is beláthatják, hogy országuk és népeik biztonságának és fejlődhetőségének legteljesebb biztosítékai találhatók meg abban a barátságos érületben, melylyel a magyarok a törökökkel szemben viseltetnek.

Ha nekünk érdekünk, hogy szomszédságunkban egy erős és fejlődés képes Törökország létezzék, viszont a törököknek is szükségük van arra, hogy a magyar államban egy barátságos és segélyre kész nemzetet találjanak.

Az ilyen közös védelemre utalt, és érdeklődésben élő népeknek pedig jó olykor megbizonyosodniuk hajlamuk felől. Kevésbe kerül ez a művelet — de hatásai igen sokszor mérhetetlenek.

## Politikai hírek

Cseherből vederbe. Egy bécsi távirat szerint a magyar államháztartásban kilátásba helyezett deficit csökkentése most már biztosan várható, mert a közös költségvetés nem oly kedvezőtlen, mint gondolták. — Hát örvendetes dolog bizonyára a deficit csökkentése, csak hogy olyan pénzügyi operációk mellett, minőket Tisza tervbe vett ez az örömről vajmi kétes értékű, ha meggondoljuk, hogy az ő rendszere a deficit apasztásának csak egy módját ismeri, a köztérbe szaporítását és a nemzet adóképeségének gyengítését. Lehet ugyan kísérőlni az adó polgarok fillereit s ez után csökkenteni az általános deficitet, csak hogy a mily arányban apad a közös adósság, oly mértékben szaporodik a polgárság terhe. Ha Tisza Kálmán úgy kísérti meg a deficit elenyésztesztését, hogy új teher a polgarokra ne három ék, akkor dícsőreket érdemel a törekvése, de Tiszáról minden egyebet csak azt nem lehet feltételezni, hogy ő ezt a pénzügyi műveletet újabb terhek nélkül tudná keresztül vinni.

## AZ „ELLENZÉK” TÁRCÁJA.

1887. október 7.

## A Nr. 4.

Mindenkinek ajánlom, a kit a dícsőrege hűje erre hoz, hogy előre gondoskodjék evészközökről, asztalkendőkről, thea kényelmekről, vagy ha kávézni szokott, kávéfőzőről, mert e tekintetben a helyzet nem igen briliáns. Ezenkívül gondoskodjék egy kavicsok párnáról, mert ezek a székek még a sorsnál is keményebbek. Végre gondoskodjék elegendő mennyiségű gyapotról fülbevalóknak, mert a felfügglő tíz éves fia megdölni tanul.

Zörög a kulcs. Ez azt jelenti, hogy kilenc óra van és nyitják ki az ajtót. Ez a kulcsörög együtt a hegedűskálával, meggyasztja a vért, a mint Prém József mondandó, ha az a boldogság érné, hogy ide jussom.

Végre is az ember mindent meg él — az egyenlőt alatt és Grönlandban; mert lát nem vagyunk olyan válogatósok, mint hitori testvérünk, a majom. Hanem ha élni akar, úgy látszik első szükség az otthon. Nem már van egy üveg tintám, egy kegyelmező körmező hegyes pennám, néhány papírom, egy félkiló szőlő és egy fél protontom. A „jaegert” elhelyeztem ágyterelőnk, a kufferemnek helyet keresem két szeme-fordított széken, a kalapom a kályhatetőjén s egy liter tej a két ablak között. A mint kinyitom a rosoga kontóstartó ajtaját, hogy abban egyéb eszköz-művek

keressék helyet, érdekes leletre akadtam. Az ajtó festetlen belseje tele van írva. Vers és próza, rossz írás és jó írás. A szegény girondiak jutottak eszembe, kik utolsó éjjelük hallhatatlan gondolatait így adták át az utókorak.

Tudnivaló, hogy az én elődeim nem voltak girondiak és soruk sem olyan tragikus mint amazoké, hanem azért mégis érdeklél olvastam el minden sort. A nevek ismeretlenek, de egy-egy odatett mondat olykor az egész jellemet magyarázza.

„En is voltam valaha,  
Szép asszonyoknál köcsissz.”  
De megrugott a lóva. . . 1884 aug. 1. — decz. 1-ig.”

Biz az kemény egy rugás volt. Éppen négy hónapig kellett miatta a szobát őrizni. Úgy látszik, hogy a szép asszony köcsissza nem ostort, hanem pisztolyt pattantott el, s ez akkorát szólott, hogy a záros ajtó kinyílt tőle.

„Auch ich war in Arkadien gewesen.”  
1883. maj. 1. — maj. 10.

mondja röviden az egyik, s a másik alatta folytatja:

„Doch Tränen gab der kurze Lenz mir nur.”  
1883. junius 15.—20.

Egyik csak ennyit ír:

„Itt voltam három évig 1880—1881—1882.”

s e néhány szóval többet mond valamennyi-nél. Három egész évig gondolkodhatott a fölött, hogy mit írjon föl arra, a sirra, hol oly sokáig volt eltemetve, s fájdalomnak nem kapott jobb és hibebb kifejezést. Vannak helyzetek, melyeket csak megjelölni szabad, de jellemezni nem. Ilyen az a három év, mely úgy van kimetszve az életből, mint a seb a testből. Begyógyul, de a forradás ott marad örökre.

Az én benyomásaimat leginkább ez a fölirat fejezi ki:

„Nem a fogság állapota, hanem a fogság gondolata bánt.”

Valaki ismét a német poézishez fordul, mondván:

„So leb denn wohl du stilles Haus!”

Persze, hogy nem folytatja a verset, mert úgy sem hinném el neki. Egy másik:

„Dicsőség . . . avagy szenvedés?  
Nem. Csak hűség az egész!”

s mintha valaki magyarázni és megerősíteni akarná e sorokat, szépen kizokirkalmazott fraktur betűkkel írja oda kibívón:

„Párhaj vétségért itt voltam nyolcz napot.”

és alája teszi nevét, predikátumát, lakását és egész nacionalitását.

Rég vitatom, hogy a költők megváltó hivatása abban van, hogy kifejezik helyzetünket s formát adnak gondolatainknak. Állításom mellett tanuskodik ez az ajtószárny is. A ki csak mondani akart valamit, költőhöz folyamodott. Egyik Heinét idézi a szegény Balázs Sándor fordításában:

„Azt hittem, hogy belehalok  
S elviselni nem tudom.”

És én mégis elviseltem és megírtam.

Oh, de hogy csak én tudom.”

A másik vigan lezajlott napoknak tizenjammerét szenvedte itt át bizonyára s számba vette a Tartozik és Követel-mérleget. Úgy látszik, hogy a menekülésnek igen gyenge szálait fűdözte föl a tervezett jövődó kódjátólában, mert Potfit idézve a következő vallomást teszi:

„Van adósságom, de sok!  
En magyar nemes vagyok.”

Egy másik Schillerhez folyamodik és így ír:

Adósságom az egyedüli, s köz Tisza kezében, melylyel deficiens állapotunkon javíthat, ez pedig éppen nem egyéb, mint cseherből vederbő juttatás. Ebben pedig aligha telhetik örömrünk.

Az országgyűlési függetlenségi és egyenlőség párt szerdán este tartott értekezletén, a melyen Irányó Dániel elnököl, elhatározta, hogy a trónbeszédre külön felirati javaslatot készít s e célból 21 tagu felirati bizottságot választott. A képviselőház VII-dik bíráló bizottságába a leköszönt Komjáthy Béla helyett a párt Vidlicskay Józsefet kandidálta. A ház állandó bizottságaiban a párt a következőket jelölte: A pénzügyi bizottságba Eötvös Károlyt s Helfy Ignácot, az igazságügyi bizottságba György Elekét s Unger Alajost, a közgazdasági bizottságba Hoitsy Pál s Mndrony Somát, a közlekedésügyi bizottságba Tórs Kálmánt s Pázmány D. nest, a közoktatásügyi bizottságba Kis Albertet és Nyécs Balintot, a mentelmi bizottságba Komjáthy Bélát, Havár Dánielt, a kérényi bizottságba Ugron Ákóst, Horváth Ádámot, a véderő bizottságba Thaly Kálmánt, Czeier Ákóst, a közigazgatási bizottságba Juszt Gyulát, Szederkényi Nándort, a zárszámadási bizottságba Boda Vilmost, Szecskódy Kálmánt, az összehívhatlenségi bizottság Zboray Bélát, a számvizsgáló bizottságba Bornemissza Istvánt, a közgazgatási bizottságba Orbán Balázst, a naplóbíró bizottságba Nagy Ferenczet, Mihocz Jánost, Molnár Józsefet.

A képviselőház bíráló-bizottságainak megalakulása. A képviselőház bíráló-bizottságai tegnap, délelőtt 10 órakor tartott ülésükben a következőké alakultak meg. Az I. oszt. bíráló bizottságba elnökké Busbach Péter, jegyzővé Török Zoltánt; a II. oszt. bíráló bizottságba elnökké Esterházy Kálmán grófot, jegyzővé Latkóczy Imrét; a III. oszt. bíráló bizottságba elnökké Vargits Imrét, jegyzővé Jellinek Arthurt; a IV. oszt. bíráló bizottságba elnökké Ivánka Imrét, jegyzővé Szathmáry Györgyöt; az V. oszt. bíráló bizottságba elnökké Boross Balintot, jegyzővé Krajsits Ferenczet; a VI. oszt. bíráló bizottságba elnökké Dárdai Sándort, jegyzővé Demkó Pált; a VII. oszt. bíráló bizottságba, midőn Komjáthy visszalépése következtében e bizottságból egy helyi hiányzik, nem alakulhatott meg; a VIII. oszt. bíráló bizottságba elnökké Szomjas Józsefet, jegyzővé Munnich Aurélt; a IX. oszt. bíráló bizottságba elnökké Horváth Gyulát, jegyzővé Szerb Györgyöt választották meg.

## A képviselőházból.

Budapest okt. 6.

A mult tölés jegyzőkönyvének hitelesítését után az elnök bemutatta Zay Albert gróf Trencsénmegyei birtokos, Bánffy György báró Szilágymegyei szilágysomlyói, Iszakovics Milán Torontálmegyei udvari választókerület-

„Der Wahn ist kurz  
Die Reu, ist lang.”

Szentimentális hangulatra vall a következő idézet Aranytól:

„Félve nyultam egyszer másszor  
Egy rózsát szakítani,  
Késő volt; a rózsdakör  
Mind lehulltak szirmai.”

Legigazabb képet ad a helyzetről e rövid sor:

„Az ember mindent megcsókiz.”

A kik mindezt írták, nem is sejtették, hogy milyen megbecsülhetetlen kincsét hagytak hátra utódaiknak. Hogy én se legyek elődeimhez hűtelen s utódaim iránt kegyetlen, én is neki fanyalodtam egy devisi megírásához. De eszembe jutottak Előpatak romániai vendégei, kik ajtófélfára, küszöbre, padra és mindenüvé föl írják neveiket kihívó kérdésével, hogy lám, ők még itt is voltak; eszembe jutott a régi példaszó: „nomina stultorum . . .”; főleg pedig eszembe jutott, hogy helyzetemben a sirás: komikum, a nevetés: léhaság- és nem irtam semmit a kontóstartó ajtójára.

E helyett egyebet csináltam. A fehérre meszelt fal egyik oldalához tapadt egy jól kifejtett kaszás-pók, mintha csak oda volna szögözve. Elhatároztam e hosszú lábú lényt megfigyelés alá venni. Ezen elhatározás 1887 október 2-án délután 3 órakor történt. Most pedig, midőn e sorokat írom vagyunk az urnak 1887 esztendőjében október 3-án délelőtt tizenegy óra 30 perczkor. Annak tehát, hogy én természetrajzi észleltre adtam magam, éppen huszanegyed-öt órája. És az én kaszás-pókom azóta

tében megválasztott képviselők megbízó levelét.

Kiadatnak az állandó igazoló bizottságnak tárgyalás és jelentéstétel végett. Jelenti továbbá az elnök, hogy Almásy Géza s Mikó Árpád az általuk viselt főszolgabírói, Kouzár Zsigmond képviselő az általa viselt járásbírói és Görgey Béla az általa viselt főszolgabírói állásukról lemondottak. Tudomásul vétetik. Bemutatja a miniszterelnök átiratát, mely szerint a lefolyt országgyűlésen elfogadott törvényjavaslatok közül a mult országgyűlés berekesztése óta eddig mely törvényjavaslatok lettek 6 Felsége által legmagasabban szentesítve és a törvénytárban kibírdetve.

Jelenti, hogy az állandó igazoló bizottság megalakult és elnökül Kőrösy Sándor, jegyzőjéül Széll Ákos, előadója Ullmann Sándor képviselő urakat választotta meg. Jelenti még, hogy György Elek képviselő, aki két kerületben volt képviselőül megválasztva, a Komárom városi választókerület választását tartván meg, a hajdusabolosi kerületéről lemondott.

A ház az elnökséget felhatalmazza, hogy a hajdusabolosi választókerületben új választás iránt a kellő intézkedéseket tegye.

Ullmann Sándor az állandó igazoló bizottság nevében bejelenti, hogy a bizottság mai papon tartott ülésében Ordódy Pál Komárommegyei udvardi, Zyk Dániel Alsó-Fehérmegyei alvinczi, Jakabty István Honfelmegyei szalkai, Szakáll Ferencz Nógrádmegyei füleki, Meszlényi Lajos Fehérmegyei bodajki, id. Teleki Domokos gr. Maros-Tordamegye szász-régeni és Látiniovics Gábor Baja városi választókerületben megválasztott képviselőknek megbízó levelét megvizsgálván, azokat a törvényeknek megfelelőeknek találta és ennélfogva nevezett képviselőket a szokások 30 nap fentartásával igazolandóknak javasolja.

Elnök: Az állandó igazoló bizottság a nevezett képviselők megbízó levelét a törvényeknek megfelelőeknek találván, azt javasolja ugyan, hogy az illetők 30 nap fentartásával igazoltassanak, azonban a házszabályok értelmében a nevezett képviselők végleg igazoltaknak jelentetnek ki. (Helyeslés.)

Bánffy Béla gróf: A házszabályok 20 ik §-a így szól: „Ugyanazon módú, de egyszerre s viszonylagos szávazattöbbséggel választatik 6 jegyző. A ház utóbb a szükséghez képest a jegyzők számát szaporíthatja.” A mult országgyűlés már szükségnek tartotta a jegyzők szaporítását. Ezen szükség, mely a mult országgyűlésen megvolt, ma is meg van. Kérem tehát a ház, a múltotasságok egy 7-ik jegyzőnek megválasztását elhatározni. (Helyeslés.)

Elnök: Azt biszem a t. ház méltóztatik az indítványt elfogadni; és így a 7 dik jegyző megválasztása iránt, úgy gondolnám, legelőszérűbb lesz akként intézkédni, hogy a holnaputáni ülésen a 7 dik jegyző mindjárt megválasztassék. (Helyeslés.) Ezt tehát határozatképen kijelentem.

Ezután még néhány bíráló bizottság tag letette az esküt.

Elnök: Következik a napirend, még pedig először is az osztályok kiürölása.

egyetlen árva mozdulatot nem tett a maga tapadó helyéből. Nyolcz lábát Hogarth-féle vonalakban nyújtotta ki maga körül, mint-ha nyolcz vékony küllő anyulék ki egy kerékagyból; potrohát ráféktette a falra — és ott van mozdulatlan merevséggel és rendithetetlen némasággal.

A Herman Ottó lángszénének, majd nem rakonoztatlan önállóságának, vasjellemeinek és mély ismereteinek őszintebb bámulója nincs az országban, mint én vagyok. Iránta érzett tiszteletteljes ragaszkodásom még fokozódott, mikor a „Magyar halászat” olvastam. Nem annyira az író tárgyszeretete és ismerete kötött le engem, hanem hazafiságának az a veretlen útja, melyen a világpolgáras tudományt elülteti, csirázattja és egézéses árává növeli a hazai talajban.

Hanem az én kaszás-pókom mindent fölülmutat a mit eddig képzeltem. Honnan vette Herman Otto a türelmet és az időt, hogy a néma, gyanakodó, kitarló és félénk rovarnak belepillantson háztartásába és a műhelyébe? Miként fürkészte ki családi életét, hajlandóságait, szokásait? Mikor leste el építkezését, a fészek szövődéseinek titkos utjait és alakját? — És már is befeláradtam.

Az ajtó nyílik. Ebédet hoznak és fekete kávé — cikoriával. Azt hiszem, hogy az emberiség legnagyobb eszlói a diplomata. Utánuk rögtön következik a pótkávé föllátolója és forgalomba hozója.

Járó Kélt.

Az osztályok sorshuzás új alakultak meg.

Ezután beadatták a szavazati jegyek a ház bizottságaira és a 7-ik bírói bizottságban Komjáthy lemondása folytán választandó egy tagra.

A választás eredménye a holnap d. e. 10 órakor tartandó ülésben fog kihirdetett. Ezen ülés napirendjére a trónbessrd második felolvasása tűzött ki.

Az ülés d. u. egyengett 2 órakor ért véget.

## A ház bizottságai.

Az országgyűlési szabadelvű párt szerdán délután 6 órakor Visszoly Gusztáv elnöke alatt értekezletet tartott, melyen a ház állandó bizottságaiban a kijelölt bizottság javaslata és az ellenzéki pártok kijelölése nyomán a következő névsor állapították meg:

**Országgyűlési bizottság** 15 tag: Apáthy István, Békics Gusztáv, Bokros Elek, Chorin Ferenc, György Elek, Hódossy Imre, Horváth Lajos, Körösi Sándor, Kricsfalussy Vilmos, Literáty Ödön, Matska Péter, Popovics Vazul, Szivák Imre, Unger Alajos, Vargics Imre.

**Pénzügyi bizottság** 21 tag: ifj. Andrássy Gyul gróf, Andrássy Manó gróf, Busbach Péter, Daniel Ernő, Darányi Ignác, Dárdai Sándor, Dessewffy Aurél gróf, Eötvös Károl, Falk Miksa, Gyurkovics György, Harkányi Frigyes, Hegedűs Sándor, Helfy Ignác, Hieronymi Károly, Horánszky Nándor, Králitz Béla, Lang Lajos, Országh Sándor, Vizi Imre, Wahrmann Mór, Zsigmondy Vilmos.

**Közeledési bizottság** 21 tag: Bauszern Guidó, Bánffy Béla gr., Boros Bálint, Boross Béni, Fakh Károly, Jlvánka Imre, Haller Jenő gr., Kesztyös György, Károlyi Sándor gr., Kubinyi Árpád, Neményi Ambrus, Pazmányi Dénes, Probstner Arthur, Szalay Ödön, Teleky Géza gr., Tolnay Lajos, Tomcsányi László, Tórs Kálmán, Zalay István.

**Közeledési bizottság** 15 tag: Bohus László, Dániel Márton, Firczak Gyula, Fenyvesy Ferenc, Jónás Ödön, Ilyés Bálint, Kemény Endre br., Rosner Ervin br., Rossival István, Szathmáry György, Széchenyi Jenő, Schwarz Gyula, Vadnai Károly, Kiss Albert, Kovács Albert.

**Kérdési bizottság** 15 tag: Bernáth Dező, Csávossy Béla, Gajráy Ödön, Gerelyi Tivadar, Hagara Viktor, Horváth Ádám, Kállay Zoltán, Koczkar Zsigmond, Lőrinczy György, Melczor Géza, Schöber Ernő, Ugron Ákos, Vissoly Gusztáv, Zeyk Daniel, Zsambokréthy József.

**Gazdasági bizottság** (9 tag) Baich Milos b. Csávossy Béla, Fáy László, Lévay Antal, Neppel Ferenc, Novák József, Nyáry Béla b. Isak Dező, Ivády Béla.

**Naplóbírói bizottság** (25 tag): Bales János, Berger Ignác, Bonzoa Mialós, Darvas Ferenc, Fernbach Antal, Földváry Gábor, Görgey Béla, Gutanay Károly, Hányó László, Kiszely Lehel, Kubinyi György, Lázár Árpád, Linder György, Maurer Miksa, Ordódy Pál, Rezey Szilvius, Szell Ákos, Szende Béla, Szentkirályi Árpád, Sprinczer János, Vitoris Miklós, Zeyk Károly, Mikócs János, Molnár József, Nagy Ferenc.

**Védő bizottság** (15 tag): Ambrózy Béla br., Bolgar Ferenc, Czierer Ákos, Jósipovich Fiza, Lónyay Sándor, Horváth Gyula, Münnich Aurel, Nagy István, Pulszky Károly, Rohonyi Gyula, Szerb György, Széchenyi Aladár gr., Teleky József gróf, Thaly Kálmán, Wasmer Adolf b.

**Könyvtári bizottság** (9 tag): Arany László, Abrányi Kornél, Feszty Adolf, László Mihály, Kammerer Ernő, Mikszáth Kálmán, Neményi Ambrus, Orbán Balázs, Pulszky Agost.

**Mentelmi bizottság** (15 tag): Chorin Ferenc, Daniel Gábor, Gál Jenő, (felváltva) Haviár Dániel, Kajuh József, Komjáthy Béla, Krajtsik Ferenc, Mohay Sándor, Rácz Athanáz, Radocza János, Sennyei István br., Szilvi Olivér, Zalyovszky Ignác, Ullmann Sándor.

**Számvetési bizottság** (9 tag): Bornemissa István, Daniel Gábor, Gál Jenő, Hódossy Imre, Kégy György, Latino-vics Gábor, Miklós Gyula, Potoczky Dező, Vojnatis István.

**Zárszámvetési bizottság** (15 tag): Amon Ede, Boda Vilmos, Dégán Gusztáv, Földváry Miklós, Kapistör Ferenc, Matunai Márton, Mihályi Péter, Mikó Árpád, Molnár Viktor, Neiszidler Károly, Samalovszky Valér, Szecsoy Kálmán, Rakovszky István, Wodiáner Béla, Zay Adolf.

**Közeledési bizottság** (21 tag): Almásy Géza, Baranyi Ödön, Bircsary Ödön, Bezerédj Viktor, Grünwald Béla, Gulácsy Gyula, Lázakovich Milán, Hannibal József, Justh György, Justh Gyula, Kazy János, Kiss Pál, Lakóczy Imre, Perczel Dező, Rogányi Károly, Rónay János, Stojakovics Sándor, Szederkényi Nándor, Tibád Antal, Tisza Lajos gr., Török Zoltán.

**Közeledési bizottság** (21 tag): Andrássy Tivadar gr. Bujánovich Sándor, Asbóth János, gr. Bethlen Ödön, gr. Degenfeld Lajos, Domahidy István, Emich Gusztáv, Falk Miksa, Gál Jenő (pócsai), Hegedűs Sándor, Hoitsy Pál, Kovács László, Lang Lajos, Mudrony Soma, Perlaky Elek, Rakovszky Géza, Sigmond Dező, Tisza István, Vukotich Lajos, Wahrmann Mór, gr. Zichy Jenő.

**Független bizottságok ellenőrző bizottság.** Rendes tagok: Bossányi László, Halassy Gyula, Molnár Antal, b. Perényi Péter. Póttagok: Dégán Gusztáv, Lovasváry Márk.

**Összeérhetetlenségi bizottság** (9 tag). Andaházy László, gr. Csáky László, Fest Lajos, Hertelendy Béla, Salágyi István, Szomjas József, Urányi Imre, Veszter Imre, Zboray Béla.

## Athleták viadala M.-vásárhely.

Kolozsvár, sept. 5.

Mióta a kolozsvári atletikai klub megalakult, lassan bár, de folyton fokozatosan nő munkálkodásának eredményében és az elismerésben, azóta folyton azon munkál, hogy terjessze az atletizmust, melynek jogosultságát talán már senki sem vitatja; azóta folyton mint hullámgyűrű csap ki tovább-tovább a kis hazájában és előbb csak bábukodó tömeget csodát maga köré, majd katonáknak sorozza be, vagy avatja fel őket, és a kortesfogással felvillanyozza a szunyósodó széleket.

Egy hullámcsapás Marosvásárhelyig ért a napokban, hol az athléták sept. 29. és okt. 2. sok tekintetben nevezetesen viadalt rendeztek. E vándorversenyeknél a magyar vendégszeretet gyakorlásán kívül az a hasznos eredménye is van, hogy mint régen a görögökkel istentisztelet s más ünnepi találkozókkal, ébren marad és él az együvértartozás tudata, a testvériség és hazaszeretet.

E vándor versenyekről s általában a klub működéséről elismerőleg nyilatkoznak Budapest s Szabadban a sport lapok, s Veres Lajos, a nemzetközi magyar bajnok csak azért jött le, hogy személyesen lássa működésüket. Nem bánta meg, hogy Erdély ifjaival megismerkedett, kik nem athlétáskodnak egy bizonyára mint angolok, vagy amerikaiak, hogy egy-kettő közülük álmélkodásra méltó bravurokat tettek.

— Itt van Julia? ismétlé Godfrid midőn az orvos elhallgatott. Őn azt mondta hogy emlékezőtehetsége elhagyta? Azt érti el alatt hogy az utolsó hónapok eseményeit elfelejtette? S nincs neki fogalma róla hogy másképpen volt mint a hogy most van?

— Ő csak azt gondolja hogy egy nagy és hosszú betegségen ment keresztül.

— Így tehát — kezdé Godfrid hirtelen, de nem tud többet szólni, mert egy hangot hall mely örömeben minden csepp vérét a szívébe kergeti — Bizonyosan az anyja hangja mely annyira hasonló a leánya hangjához, — s talán Julia is közel van.

Igatottságától elhalványulva elhallgat, s az ajtó megnyílik. Everardné lépett be, s a mint ötlet meglátja vidám arccal üdvözlö.

— Vane ur! mondá. Mi olyan gyakran beszéltek önökről, s gondoltunk önre! — Az ég segédelmével ön mentette meg gyermekünket!

— Itt van Julia kegyeddel? kiáltja Godfrid, sokkal türelmetlenebbül várva választát mint hogy hálálkodó szavaira ügyelt volna.

Everardné a tengerpart felé mutat.

— Sétálni ment a tengerpartra. Ön mindent tud?

— Igen, volt a válasz. Bocsánatom, de én alig várom hogy lássam, szabad felkeresnem?

Egy pillanatra Everardné hallgat, aztán habozva néz, Doktor Dalera.

— Oh igen; mondá. De tudja ő nem beszél arról az időről, és mi nem mertük felemlíteni. Ugye mehet? mondá az orvos felé nézve, ki pár pillanatra gondolkodás után helybenhagyólag intett.

gyen, de a közönséges jó helyet egy egész zöm megállja. Sept. 29. tizen gyalogoltak Kolozsvártól — Marosvásárhelyig 15—20 óra alatt. Jó egészségben érkeztek meg valamennyien s várták okt. 2-kát, hogy a Kolozsvárról vasuton érkező társakkal folytatás a viadalt.

Két napig a város vendégszeretetének magyarságán gyönyörködünk. Szívesen látott és nem mindennapi vendégek valának. Barátságos ünnepi arccal az utózn, kandi szemek az ablakokon, lengő zászlók a háztetőkön. Szóval kis királylátogatási ünnep vala. A különbség csak az, hogy bérkocsikázásról szó sem volt: magán fogatok álltak rendelkezésük. A flakeresek nem zsebelhetek, mint Kolozsvárt.

Elő este a Transilvániában volt nagy ismerkedési vacsora száza menő számmal. Br. Szentkereszti Zsigmond torna egyleti elnök, br. Bánffy Zoltán főispán, Deák Lajos tanfelügyelő s többen a nagy számú lelkes ifjúsággal, s Kovári Mihály alelnökkel a Kuszkó titkárral a kolozsvári gyaloglók Poharzás közben szép beszédet mondott br. Szentkereszti Zsigmond, Deák Lajos és Veres Lajos sport dolgokról szölvé, miket megkoszorúzott Kerekes Samu szakadatlan derűtelőség verses dikciójával. Más nap a híres Teleky könyvtár s egyéb nevezetességek kelle meglátogatnunk.

Vasárnap d. e. érkezett vasuton vagy 17 athléták, kik a gyalogokkal együtt 30 an álltak ki d. u. a sikra. Albert Károly vezette az alatt vonultak fel szép rendben a a torna-kerthe, kiket megelőzt a Chevasus Ferenc tornatanár háromszoros számú diák csapatja dísz tóra egyenruhában. Leghátul jöttek a m.-vásárhelyi és kolozsvári biatlisták Veres vezérrel. Óriási néző közönség lepte el már korán a helyet. Sokan voltak vidékről is. Maros-Ludasról s a Mezőségről.

Az nem eléggé alkalmas viadal ténen d. u. 3 órakor kezdődött a verseny s a következő pontokban folyt le:

1. Súlydobás. Három dob közül most is Albert Károly vitte el a bronzérmét 8:36 m. dobásával, melynél nagyobb eredményt ért el eddigi versenyeken.

2. Bajnoki távolugrás. A már két ízben mezdőn maradt versenyen Gáll Simon nyerte meg a bajnokjelöltséget 5.90 m. ugrásával, elvitte a klub ezüstérmét s tisztelte díját, ezeken kívül Illing Sándor védőtől a hg. Lobkowitz-díjat. Albert Károly 5.75 m. s Illing 5.45 m. ugrásával ezüst érmét nyertek. Grosz Viktor pedig 5.20 m. rel bronzérmét. Ez ugrásokat eddig meg sem közelítették athlétáink.

3. Birkózásban Körösi Józsefet, Borbély György vágta földhöz, s bronzérmel díjazta ott.

4. Magas ugrás ruddal csak hárman vettek részt. A már bajnokjelöltté lett Gáll Simon nyert tisztelte díjat s bronzérmét. Albert K. és Kis Feri ugrottak még 2.13 — 1.98 m.

5. Sikfutas (1 ang. mérföld — 1609 m.). Négyen indultak. Az első is 6 és fél perc alatt futotta be. Rosz idő; mert a pálya emelkedő, szűk és szegeletes. Kolozsvári János bajnok lett első s ezüst érmét nyert, második Borbély György 30 méter handicappal, tíz lépéssel maradt el s bronzérmét kapott.

6. Akadályverseny, két magas s egy széles ugrással négy versenyző közül Kolozsvári János vitte el az ezüstérmét — 21 mp.-cel 137 m. pályán.

7. Vigaszversenyre hárman jelentkeztek. Grosz Viktort vigasztalta meg jó futását egy hamutartó szelenze.

Chevasus Ferenc Marosvásárhelyi tornatanár katonásan kiképzett ifjait mutatta be szép szabad gyakorlatokkal. Ezen kívül az összes diákság egy 60 m. sik pályán versenyzett, hol Bernady Lajos és Steiner Miksa nyertek el a K. A. C. től felajált sport könyveket.

A viadalspot Veres vendég zárta be hatalmas mutatványaival, ki verseny közben is tett versenyen kívül gyönyörű magas ugrásokat; néhány ujonc bicyclistát rohamosan megtanított szörnyű dolgokra s hallatlan vakmerőséggel ülték egy keskeny kerék tetejére hárman. Tornászott is a szabedki athléták — nem éremért, csak jó kedvül. Dadalme százával van neki, enél szed díjat, tapsot és éljont nyert.

A K. A. C. e. bajnok vendégének kitüntetésül egy érmét nyújtott át. A marosvásárhelyi hölgyek pedig egy fejtérpiros szalagú bérkoszorúval koszorúztak meg a derék ifjút, kiket látogatása villanyozáruleg hat az athlétika ügyére. Ezek már este történtek ben a Transilvania termében a bali szünörök között, mikor a versenyző athléták is mellőkre akasztották kinyert érmeiket. A kinek ilyen volt, nem kapott üreskosarat. Táncoltak is szakadatlan és fokozódott kedvvel hajnalig. Valóságos athlétából volt. Szünóra között Hétzy és Páka Z. Erdély kitűnő vívi mérkőztek össze, mesteri vágásaik csak egymást haladhatták meg. Azután tör és öklölvívást mutattak be többen. Szép közönség volt, jövedelem is volt elég. A kedv legesélyesebb volt — egy tapasztalt — mindenkinél. Hogy a négyeseket hányn és hogyan táncolták, avval beszámolni nem tudok, csak arra emlíksem jól, hogy másnap reggel br. Szentkereszti Zsigmond ur és többen a vasutig kísérték ki, s mi szép emlékekkel megváltunk M.-vásárhelytől.

Borbély György, bajnok.

## A havasokból.

Topánfalva, 1887. okt. 2.

Az csak egy hónap óta megalakult topánfalvi magyar műkedvelő társulat közelebből (sept. 29-én) életképességének és társadalmi miszériájának igen szép jeleit tüntette fel. Ugyanis a lelkes fiatalok szeme szálva a kezdet minden nehézségeivel, hogy Topánfalva értelmiségének egy kellemes esti estét szerezzenek a „Betty árka endője” című színdarab előadását határozta el.

Ez időben kellemesen hatott ránk a jól megválasztott színmű előadása, melyet az egy. elnök Kovács Gyárfás által irt Prologon Kovács P. által történt elszavalása előzött meg.

Ez előadásra vonatkozólag a vidéki referensek unalmas szokását, több hasábot betöltő kritika előhozakadásával, nem követelt; csupán azt jegyzem meg, hogy a fiatalok kis körünkben kitűntek, hogy tud lelkesíteni magasztos eszméket és lelkesítést tényekkel is tudja igazolni azon ügy érdekében, melynek szolgálatába állott. Ez nálunk az eddig pangott társadalmi élet fejlesztése, virágzóbb állapotba hozatala s a széttagozt differenciák egyöntetű kiegyenlítésében áll. Mig e czélokért a műkedvelői társulat becsületesen és közel 50 fnt anyagi sikerrel díszkedhet munkás fáradozásával küzde; másrészt a közönség is eddig egészen szokatlan tömeges megjelenésével és pártolással való bizonyítja, hogy a műkedvelői társulat eddig nagyon érzett hiányt pótol; hogy méltányolja azon élénk lelkesület, mely épen az ide való társadalmi élet javára, fejlesztésére — tehát javunk és czéljainkért buzdul. A mostani előadás is (— bár a társulat mint még egészen fiatal, szegény) — egy közhaj megvalósításáért, alakítandó kaszinók javára

rendeztetett. Hogy mennyire óhajja ez a közönség, az értelmiség, mutatja ezt az körülmény, hogy az előadásról nem hiányzott társas életünk egyik oly tagja, aki kit alakítandó kaszinóknak reményességét tagjál tekintetünk.

S ha már kaszinók ügyében így áll a dolog; ha a megalakulás kezdetleges működésének fedezésére már van is egy kis összeg; ha az eszmé már régen megértett; ideje volna már megis testestelni az igit. E czélból — mivel minden eddigi ilyen törekvések csak zengő érc és csillogó üres hangjai valának — jó volna, ha a kaszinó eszméjének megtestesítését is a Műkedvelői kör vinné keresztül. A társulatot folyad, mert mindazok, kik valamilyen társadalmi élet és mozgalmak iránt adói: a Műkedvelői körnek kaszinóval kidomborodása szives készséggel szorgoskodik közreműködésnek. Különösen pedig járásbíró, erdőgondnokságok, lelkesítők vezetők, az ügyvédek, tanítók azok, kik nemcsak társadalmi állásuknál fogva, hanem ködöknek hatásosan ez ügyben, hanem kik is egy akadémikus kvalifikációját folyán kiválóban képesek is ily ügyek vezetésére. Társadalmi tevényt és hallértelmi műveltség: e kettőben nyilvánvalóan minden nemesebb és hasznosabb élettevékenység.

Örömmel konstatalhatom, hogy a Műkedvelői kör nagyobb nehézségekkel szemben nem küzd s a közönség is lelkes példája. S megis érdemi; mert legelőbb léptével annak minden egyes tagja megérdemelt magának a publikumot. Ha Lajczel Ilonáról azt mondom, hogy bels. m. Zsófia éléksége, érzése s hangja idény miatt méltán szeretett Kovács Lajos a nagy közvetlenséggel és gyakorlatossággal jánant Bandi betyár; meg nem feledkeztem Sándor J.-ról sem, ki mint Nagy J. Duka (Andó) prókator ural egész család ottlönösséget fojtettek ki a színpadon; mig Demény (András) és Erzsi (Löwyne) az óri. Gulyásné élénken produkált Deményné körében a titkos szerelmeket csinosan jelentvén meg, nem engedték magukat borbogatni sem jó olóju Kagerbauer (Kaszin) sem Stary (Dári) a kitűnő borbély tal. Aztán a betyárélet két alakja (Molnár és Becker) is oly sikeresen produkáltak szerepeket, hogy szinte kedve lett volna az emberek a csardában társaságukban lehetni, különösen, ha oly kitűnő a csapár, mint Létai (Bursi) ki ép oly ügyességgel szolgáltatta ki a betyárokat, mint mily találó készséggel akart a házi jó barát (Ferenc) bácsi — Kovács P. mindjárt minjárt pinzeze mesterséget is folytatni. A szegabíró (Stary) és tróka (Hirsch) ugy látszik a színpadon is jól ismerik a hivatali és irodai ügy kezdetét!

Mindezek után legyen elismerés a dező bizottsági (K. L. K. P. és D. E.) gondok iránt, kik pártalan kitartással fúrdottak az előkészületek körül. Különösen pedig legyen köszönet mindazoknak, kik saját magán költségükre a szükséges ruhákat beszerkezvén a társulat jövedelméig is szaporították, mint: Loyozel J., Kovács L., Becker, Létai, K. Pál és kiválta mások. Aki a társulat vendégszerelési nagy áldozat-készséggel lefáradott Löwy R.-né.

Sok ily sikeres előadás.

Balabér.

Görgyváros-Lőr, okt. 6.

Rudolf trónörökös, Frigyes főherceg, Lipót bajor herceg, Rosenberg gr. szász-ség, Lányi dr. főorvos és Károlyi István gróf kíséretében reggeli 8 óra 10 perccor érkezett a radnótfáji údvari állomásra a rendes vonaton.

Balabér.

Görgyváros-Lőr, okt. 6.

Rudolf trónörökös, Frigyes főherceg, Lipót bajor herceg, Rosenberg gr. szász-ség, Lányi dr. főorvos és Károlyi István gróf kíséretében reggeli 8 óra 10 perccor érkezett a radnótfáji údvari állomásra a rendes vonaton.

Balabér.

Görgyváros-Lőr, okt. 6.

Rudolf trónörökös, Frigyes főherceg, Lipót bajor herceg, Rosenberg gr. szász-ség, Lányi dr. főorvos és Károlyi István gróf kíséretében reggeli 8 óra 10 perccor érkezett a radnótfáji údvari állomásra a rendes vonaton.

Balabér.

Görgyváros-Lőr, okt. 6.

Rudolf trónörökös, Frigyes főherceg, Lipót bajor herceg, Rosenberg gr. szász-ség, Lányi dr. főorvos és Károlyi István gróf kíséretében reggeli 8 óra 10 perccor érkezett a radnótfáji údvari állomásra a rendes vonaton.

Balabér.

Görgyváros-Lőr, okt. 6.

Rudolf trónörökös, Frigyes főherceg, Lipót bajor herceg, Rosenberg gr. szász-ség, Lányi dr. főorvos és Károlyi István gróf kíséretében reggeli 8 óra 10 perccor érkezett a radnótfáji údvari állomásra a rendes vonaton.

Balabér.

Görgyváros-Lőr, okt. 6.

Rudolf trónörökös, Frigyes főherceg, Lipót bajor herceg, Rosenberg gr. szász-ség, Lányi dr. főorvos és Károlyi István gróf kíséretében reggeli 8 óra 10 perccor érkezett a radnótfáji údvari állomásra a rendes vonaton.

Balabér.

Görgyváros-Lőr, okt. 6.

Rudolf trónörökös, Frigyes főherceg, Lipót bajor herceg, Rosenberg gr. szász-ség, Lányi dr. főorvos és Károlyi István gróf kíséretében reggeli 8 óra 10 perccor érkezett a radnótfáji údvari állomásra a rendes vonaton.

Balabér.

Görgyváros-Lőr, okt. 6.

Rudolf trónörökös, Frigyes főherceg, Lipót bajor herceg, Rosenberg gr. szász-ség, Lányi dr. főorvos és Károlyi István gróf kíséretében reggeli 8 óra 10 perccor érkezett a radnótfáji údvari állomásra a rendes vonaton.

Balabér.

Görgyváros-Lőr, okt. 6.

Rudolf trónörökös, Frigyes főherceg, Lipót bajor herceg, Rosenberg gr. szász-ség, Lányi dr. főorvos és Károlyi István gróf kíséretében reggeli 8 óra 10 perccor érkezett a radnótfáji údvari állomásra a rendes vonaton.

Balabér.

Görgyváros-Lőr, okt. 6.

Rudolf trónörökös, Frigyes főherceg, Lipót bajor herceg, Rosenberg gr. szász-ség, Lányi dr. főorvos és Károlyi István gróf kíséretében reggeli 8 óra 10 perccor érkezett a radnótfáji údvari állomásra a rendes vonaton.

Balabér.

Görgyváros-Lőr, okt. 6.

Rudolf trónörökös, Frigyes főherceg, Lipót bajor herceg, Rosenberg gr. szász-ség, Lányi dr. főorvos és Károlyi István gróf kíséretében reggeli 8 óra 10 perccor érkezett a radnótfáji údvari állomásra a rendes vonaton.

Balabér.

Görgyváros-Lőr, okt. 6.

Rudolf trónörökös, Frigyes főherceg, Lipót bajor herceg, Rosenberg gr. szász-ség, Lányi dr. főorvos és Károlyi István gróf kíséretében reggeli 8 óra 10 perccor érkezett a radnótfáji údvari állomásra a rendes vonaton.

Balabér.

Görgyváros-Lőr, okt. 6.

Rudolf trónörökös, Frigyes főherceg, Lipót bajor herceg, Rosenberg gr. szász-ség, Lányi dr. főorvos és Károlyi István gróf kíséretében reggeli 8 óra 10 perccor érkezett a radnótfáji údvari állomásra a rendes vonaton.

Balabér.

Görgyváros-Lőr, okt. 6.

Rudolf trónörökös, Frigyes főherceg, Lipót bajor herceg, Rosenberg gr. szász-ség, Lányi dr. főorvos és Károlyi István gróf kíséretében reggeli 8 óra 10 perccor érkezett a radnótfáji údvari állomásra a rendes vonaton.

Balabér.

Görgyváros-Lőr, okt. 6.

Rudolf trónörökös, Frigyes főherceg, Lipót bajor herceg, Rosenberg gr. szász-ség, Lányi dr. főorvos és Károlyi István gróf kíséretében reggeli 8 óra 10 perccor érkezett a radnótfáji údvari állomásra a rendes vonaton.

Balabér.

Görgyváros-Lőr, okt. 6.

Rudolf trónörökös, Frigyes főherceg, Lipót bajor herceg, Rosenberg gr. szász-ség, Lányi dr. főorvos és Károlyi István gróf kíséretében reggeli 8 óra 10 perccor érkezett a radnótfáji údvari állomásra a rendes vonaton.

Balabér.

Görgyváros-Lőr, okt. 6.

Rudolf trónörökös, Frigyes főherceg, Lipót bajor herceg, Rosenberg gr. szász-ség, Lányi dr. főorvos és Károlyi István gróf kíséretében reggeli 8 óra 10 perccor érkezett a radnótfáji údvari állomásra a rendes vonaton.

Balabér.

Görgyváros-Lőr, okt. 6.

Rudolf trónörökös, Frigyes főherceg, Lipót bajor herceg, Rosenberg gr. szász-ség, Lányi dr. főorvos és Károlyi István gróf kíséretében reggeli 8 óra 10 perccor érkezett a radnótfáji údvari állomásra a rendes vonaton.

Balabér.

**BARTHA MIKLÓS.**

# Hirdetések.

Sz. 5740—887.

888. (1—1)

tkv.

## Árverési hirdetményi kivonat.

A kolozsvári kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy kolozsvári Czink János végrehajtónak, kolozsvári Czink Sára Rabatin Andrásné és társai végrehajtást szenvedők elleni 240 frt 12 kr. tökéketelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a kolozsvári kir. törvényszék székében Kolozsvár város 570. számú tárgykörében A + rsz. 4133. 4134. helysz. a. a végrehajtató és végrehajtást szenvedők neveken álló egész ingatlanokra az árverést 753 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban ezennel elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi október hó 29-ik napján d. e. 10 órakor ezen kir. törvényszéknek a 14-ik sz. szobában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is együttesen eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 % -át, vagyis 75 frt 30 krt bántapénzzel készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törv. czikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bántapénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kolozsvári kir. törvényszék, mint tkvi hatóságnak 1887. évi szeptember hó 25-én tartott üléséből.

SUTORIS ALBERT,

kir. törv. bír.

Sz. 1339—887.

880. (1—1)

tkv.

A marosvásárhelyi kir. ítélő tábla Demény János szász-fülpösi lakos végrehajtónak Gál Zsuzsanna és Luka Ártimon sz.-fülpösi lakosok végrehajtást szenvedettek elleni végrehajtási ügyében a kir. táblának 7324—86 sz. végzése következtében a végrehajtási árverés 150 frt tökéketelés és annak 1877. április 22-től járó 6% kamatai 22 frt 27 és fél kr. perbeli megállapított, valami t. jelenlegi 26 frt 50 kr. és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett az 1881. LX. t.-cz. 144. §. alapján és a 146. §. értelmében a kolozsvári kir. tszék és a tekei kir. jbiróság területe levő sz.-fülpösi 29 tkjyben fekvő A + 1—24 rsz. a. foglalt ingatlanokra u. m.

## Árverési hirdetmény.

Demény János sz.-fülpösi lakos végrehajtónak Gál Zsuzsanna Kertész Dánielné és Luka Mánya Ártimon sz.-fülpösi lakosok végrehajtást szenvedettek elleni végrehajtási ügyében a kir. táblának 7324—86 sz. végzése következtében a végrehajtási árverés 150 frt tökéketelés és annak 1877. április 22-től járó 6% kamatai 22 frt 27 és fél kr. perbeli megállapított, valami t. jelenlegi 26 frt 50 kr. és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett az 1881. LX. t.-cz. 144. §. alapján és a 146. §. értelmében a kolozsvári kir. tszék és a tekei kir. jbiróság területe levő sz.-fülpösi 29 tkjyben fekvő A + 1—24 rsz. a. foglalt ingatlanokra u. m.

| Rendz. | Hely<br>rajzi<br>szám | Terület<br>hold | Becsár<br>ft kr. | Rendz. | Hely<br>rajzi<br>szám | Terület<br>hold | Becsár<br>ft kr. | Rendz. | Hely<br>rajzi<br>szám | Terület<br>hold | Becsár<br>ft kr. |
|--------|-----------------------|-----------------|------------------|--------|-----------------------|-----------------|------------------|--------|-----------------------|-----------------|------------------|
| 1      | 2871                  | —               | 125 8            | 8      | 961                   | —               | 180 10           | 17     | 1904                  | —               | 500 8            |
| 2      | 307                   | —               | 70 4             | 9      | 1084                  | —               | 725 8            | 18     | 1923                  | —               | 640 8            |
| 3      | 308                   | —               | 70 4             | 10     | 1223                  | 1               | 290 3            | 19     | 19 8                  | —               | 610 8            |
| 4      | 381                   | —               | 333 18           | 11     | 1401                  | —               | 360 14           | 20     | 2000                  | —               | 700 19           |
| 5      | 401                   | —               | 66 3             | 12     | 1505                  | —               | 740 6            | 21     | 2040                  | —               | 104 3            |
| 6      | 628                   | —               | 696 17           | 13     | 1528                  | —               | 1130 14          | 22     | 2060                  | —               | 850 2            |
| 7      | 797                   | —               | 525 4            | 14     | 1534                  | —               | 940 11           | 23     | 2090                  | —               | 1070 13          |
| 8      | 875                   | —               | 270 10           | 15     | 1628                  | —               | 670 8            | 24     | 2232                  | —               | —                |
| 9      | 900                   | —               | 880 13           | 16     | 1631                  | —               | 360 3            | 25     | 2238                  | —               | 10               |

továbbá a sz.-fülpösi 51 tkjyben foglalt A + 1. r. 44. 45. hrsz. ingatlanokra 300 frt ezennel megállapított kikiáltási árban elrendeltetik és pedig az 1881. évi 60. t.-cz. 56. §-a és d. pontjai alapján azon kijelentéssel, hogy az idézett mind két tkjyben foglalt ingatlanok vételére csak felerésze szolgáland kielégítési alapul.

Az árverés megtartására határidőül 1887. november hó 3. napjának d. e. 9 órája sz.-fülpösi a község házánál tüzet ki.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át, készpénzben számitott és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes és értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bántapénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbírósa tkvi hatósága:

Tekén, 1887. szeptember hó 2-án.

GELEI,

kir. jbiró.

## BETEGH PÉTER

LEGNAGYOBB

NŐI-DIVAT és PIPERE-RAKTÁRA  
Kolozsvárt, főtér, takarékpénztári épület.

### AZ ŐSZI IDÉNYRE

ujjonnan érkeztek és feltűnő olcsó árban kaphatók a legújabb divatu díszített és díszítetlen

KALAPOK, KALAPFORMÁK,

és hozzátartozó díszek, minden fajta és színt szallagok, csipkék, tollak és virágok, legyezők, rúschek

legjobb minőségű késztyűk, valamint számtalan más legújabb női-divat és pipere-tárgyak.

DUS VÁLASZTÉK

menyasszonyi koszorúk és fátylakból, színházi és dísz fejékekből. Legújabb divatu fekete és színes tricotot, derekakból.

GYÁRI RAKTÁR

kész női felöltők, por- és esőköpenyek és laqueettekől s legjobb minőségű miederekből. A legfinomabb batist és len himzékekből

Kalotaszegi s csángó varrottasokból.

Ruháknak készítését, egy ruhaderék és előhossa beküldése után felelősség mellett vállalom.

Midőn a n. e. helybeli és vidéki közönség b. pártfogását kérem, biztosítom a legfontosabb és jutányosabb szolgálatról.

607. (10—x)

Teljes tisztelettel BETEGH PÉTER.

## HOFER M. JÓZSEF

Ajánlja Julius hó 1-től

Özv. DOBAL IZSÁKNÉ házához áthelyezett  
tetemesen megnagyított és egész ujonnan berendezett

## NŐI-DIVAT- és PIPERE-ÜZLETÉT

a nagyérdemű közönség becses pártfogásába.

Kiváló tisztelettel

HOFER M. JÓZSEF.

(Ezelőtt Szathmáry Elek háznál.)

609. (25—x)

## A magas belügyminiszterium által engedélyezett

### KOLOZSVÁRI

# MAGÁN-GYÓGYINTÉZET.

Kolozsvárt már régen érezhető volt egy oly gyógyintézet hiánya, mely főleg a vidéki előkelőbb s vagyonosabb betegeknek, a szakszerű és pontos ápolás feltételei mellett, kényelmi igényeit is kielégíteni tudja. Még érezhetőbbé vált e hiány egyetemünk felállítás óta. Ugyanis napról-napra fokozottabb mérvben tapasztalható, miszerint egyetemünk jeles orvosainak a messze vidékekről is mind számosabban keresik fel az orvosi tanácsra és gyógykezelésre szorult betegek. Hogy pedig az ily betegeknek már csak elhelyezése is, de még inkább szakszerű és pontos ápolása — alkalmas gyógyintézet hiányában — mily nehézségekbe ütközik, köztudomású dolog.

Ez okból határoztam el magamat egy ily gyógyintézet felállítására és ezt a **Szentgyörgyház-uteza 14. sz. a. házban, mai napon meg is nyitottam.**

Az intézeti épület, mely szép tágas udvarral és kerttel is, kiválóan megfelel a célnak.

A belső berendezésnél, melyet **DUCHONAY JÁNOS** elismert jó hírű kolozsvári kárpitos és bútorkészítő kiváló ízléssel és csinnal eszközölt, arra törekedtem, hogy úgy az egészségügyi követelmények, mint a kényelmi igények teljesen kielégíthessenek.

A betegek szórakoztatása céljából több mint 100 darabból álló — magyar, német, francia és olasz nyelvű — könyvtár, valamint helybeli és budapesti hírlapok állnak rendelkezésre.

Az étkeket **NAGY GÁBOR** helybeli első rangu restaurateur szállítja.

A specialiter szakszerű gyógykezelés eszközölhetése céljából az intézeti betegek kezelő orvosait szabad tetszésük szerint válasszák és ez iránt — kívánságra — előírt igazgató készséggel ad felvilágosítást és tanácsot.

Az ápolási teendőket egyetemi tankórádon éveken át begyakorolt egyének végzik.

Az intézet oly módon van berendezve, hogy egészen külön szobák mellett olyanok is vannak, melyekben 2—3 beteg is elhelyezhető.

A betegek az intézetben lakás-, ételmezés-, gyógyápolás-, szobavilágítás-, szolgálat-, ágy- és fehérmű-, valamint mindennemű szobabútorokkal és kellékekkel ellátottak.

Bővebb felvilágosítást, levél vagy szóbeli úton, előírt igazgató ad.

Kolozsvárt, 1887. május hó 10-én.

## Dr. S. Pataky Leo,

gyógyintézeti igazgató-tulajdonos, volt egyet. tanársegéd, specialis bőrgyógyász és syphilidológus.

614. (37—x)